

derpaa, da Forholdene paa Island ikke vare tilstræffelig bekjendte. Senere har Sagen forskjellige Gange været bragt frem fra Regjeringens Side, nemlig i 1847 og 1855; men hver Gang er der kommet Forhindringer, saa at Ministeriet ikke har troet at kunne eller burde gennemføre den. Den sidste Gang, Sagen var for, var, som jeg før bemærkede, i 1864; den blev den Gang først forelagt for Landsthinget, som underkastede Sagen tvende Behandlinger og nedsatte et Udvalg, der kom til det Resultat, at det ikke vilde være heldigt, at Kjøbstædernes Brandforsikringsforening blev tvungen til at optage Reykjavik, forinden der paa den ene eller den anden Maade var givet Forsikringen, der dog maatte betragtes som en privat Forening, Leilighed til at udtale sig derom. Denne Leilighed har nu været givet Repræsentantskabet for Kjøbstædernes Brandforening, der som bekjendt blev oprettet ved Loven af 14de Mai 1870, og dette har troet, at burde slutte sig til Ministeriets Forslag og at kunne gjøre det. Det har troet at burde gjøre det; fordi Reykjavik Kommune befinder sig i en uheldig Stilling med Hensyn til Prioritetslaan; da det ligger i Sagens Natur, at kun Saa ville udlaane mod Prioritet i Giendomme, der ikke ere sikrede imod Brandfare og sikrede paa en saadan Maade, at man kan være tryk og rolig. Endvidere har det troet at burde slutte sig til Ministeriets Forslag, fordi Ministeriet ved flere Leiligheder har ønsket og givet Reykjavik Kommune Haab om at understøtte den til at føre Sagen igjennem. Man troede at kunne gjøre det; thi efter de Oplysninger, der nu ere meddelte om Forholdene paa Island, ere disse gaade betydeligt fremad i de senere Aaringer. Saaledes ere Straatage, der tidligere vare meget almindelige, blevene afløste af Skifertage, og Brandfaren er derhos ikke saa stor, som tidligere antaget, idet det er oplyst, at samtlige Bygninger efter en Bestemmelse, som gjælder for Reykjavik, ere mindst 10 Alen fjernede fra hinanden. Byen er desuden dels ved en bred Na, dels ved store Haver delt i forskjellige Kvartaler; den har meget gode Slukningsredskaber og et frivilligt Brandforps. Det Brændselsmateriale, der bruges, er væsentlig meget kvoledede Tjør, samt Kul, Materiale, som ikke affætter megen Sod, i det Mindste ikke antændelig Sod, saa at der er oplyst det Serisyn, at der i 80 Aar ingen Ildbrand har været beroppe. Derfor har Kjøbstædernes Brandforsikring troet — hvorvel det ikke er med stor Lust — at kunne optage Reykjavik. Den væsentligste Grund, hvorfor man troede at kunne tage den Bestemmelse, som Repræsentantskabet i Forening med Ministeriet har taget, er imidlertid den, at Kjøbstædernes Brandforsikring kun kommer til at overtage to Trediedele af Risikoen, medens en Trediedel kommer til at hvile paa Reykjavik Kommune. Man har ment derved for det Første at faae en stærkere Kontrol med Forholdene, saaledes at Kommunen

ved den Interesse, den selv vil have i Spørgsmaalet, finder sig foranlediget til stærkt at kontrollere saavel Overholdelse af Byggelovens Bestemmelse om Afstandene som Slukningsredskabernes ordentlige Stand, og for det Andet at sikke sig imod, at Burderingen af de enkelte Bygninger og af de eventuelle Brandskader ikke sættes højere, end rimeligt er. Paa denne Bestemmelse om, at to Trediedele af Risikoen skal paahvile Brandforsikringen og en Trediedel Reykjavik Kommune, er denne gaaet ind, og jeg skal derfor, da Repræsentantskabet for Kjøbstædernes Brandforsikring for sit Vedkommende har givet Bemyndigelse til, at Reykjavik maa træde ind i Brandforsikringen paa den Betingelse, der saaledes er indført i Lovforlaget, anbefale det ærede Thing at lade Sagen gaa videre, som den er forelagt af Ministeriet.

Da ikke Flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling fattes under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.

Man gif derefter til den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse. (Lovforlaget findes i Tillæg A.)

Formanden: Efter sin Bestaffenhed egner denne Sag sig neppe til nogen videre-gaaende Forhandling her i Salen, men jeg antager ogsaa, at man vil finde Anledning til ret snart at overgive Sagens videre Behandling til et Udvalg.

Tessen: For saa vidt den Forskrivning, som paa andet Sted er udstedt, til den bebudede Forsaldstid skulde blive honoreret, vil der vel ikke blive meget Haab om, at dette eller andre Lovforlag kunne føres igjennem for Tiden, og jeg kunde derfor maaste rent have ladet være at udtale mig om denne Sag, men det Omme, som her omhandles, ligger mig efter min Embedsgjerning meget paa Sinde, og de paagjældende Forholds Ordning er af den allerførste Betydning for Samfundet i det Hele taget og for Kommunerne. Jeg vil derfor dog, da dette Lovforlag er fremkommet, tillade mig at fremsføre nogle saa Bemærkninger, ikke for paa nogen Maade at gaa nærmere ind paa de forskjellige Punkter, som naturligen derunder kunne komme paa Dmtale, men for at antyde min Betragtning af Sagen i dens Almindelighed. Saaledes som den høitæredede Formand har bemærket, maa ganske vist Detailerne helst afgjøres ved Forhandling i et Udvalg og ikke her i Salen. Jeg maa nu tilstaa, at